

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/65/2024
Identifikačné číslo spisu:	2716206411
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2716206411.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne UBC 2020, k. s., Trnava, Tamaškovičova 2742/17, IČO: 53 151 135, menom ktorej koná JUDr. Jaroslav Jakubčo, komplementár spoločnosti, ako správca konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a. s. v konkurze, Bratislava, Plynárenská 7/B, IČO: 50 052 560, zastúpenej advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s. r. o., Bratislava, Ružová dolina 6, IČO: 36 807 915, proti žalovanému A. Š.P., narodenému XX. M. XXXX, F. XXX, zastúpenému advokátom JUDr. Igorom Horanským, Piešťany, Staničná 1, o zaplatenie 4 450,51 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. SI-2Csp/128/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. mája 2020 sp. zn. 23Co/190/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 18. mája 2020 sp. zn. 23Co/190/2019 a rozsudok Okresného súdu Skalica z 11. júla 2019 č. k. 2Csp/128/2016-202 zrušuje a vec vracia Okresnému súde Senica na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 11. júla 2019 č. k. 2Csp/128/2016-202 výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 300 eur zastavil, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 937,61 eura spolu s ročným úrokom z omeškania 5 % zo sumy 2 237,61 eura od 23. júna 2016 do 16. augusta 2018, zo sumy 2 137,61 eura od 17. augusta 2018 do 06. decembra 2018, zo sumy 1 937,61 eura od 07. decembra 2018 do zaplatenia, výrokom III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok IV.).

1.1. Vychádzal z toho, že právna predchodkyňa žalobkyne, Slovenská sporiteľňa, a. s., uzatvorila so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 3 000 eur, pričom Zmluvou o postúpení pohľadávky z 10. marca 2017 Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila svoje pohľadávky na žalobkyňu. Vzťah medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným, založený Zmluvou o splátkovom úvere, posúdil ako vzťah spotrebiteľský za aplikácie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a príslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“)

týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv. Zároveň konštatoval, že záväzkový vzťah založený predmetnou zmluvou je vzťahom z bankového úveru, ktorý vzťah je regulovaný zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“).

1.2. Prvoinštančný súd sa najskôr zaoberal splnením podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a z úradnej povinnosti skúmať aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne; proklamoval, že súd vecnú legitimáciu skúma aj bez návrhu. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a. s. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 29. apríla 2016 oznámila žalovanému mimoriadnu splatnosť úveru k 27. aprílu 2016 a zároveň vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 4 338,26 eura do 15 dní. K Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru právna predchodkyňa žalobkyne priložila doručenkou, z ktorej konajúci súd zistil, že bola adresovaná na meno žalovaného a na adresu, ktorá je uvedená v Zmluve o splátkovom úvere. Dal za pravdu žalovanému, že si zásielku neprevzal, a že tak urobila jeho sestra O. Z., avšak ako ďalej akcentoval, nič to nemení na tom, že právny predchodca žalobkyne si svoju povinnosť zaslať výzvu žalovanému predtým, ako postúpil svoju pohľadávku, splnil. Keďže žalovaný bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, lebo po odoslaní výzvy na plnenie vykonal úhradu až 16. augusta 2018 v sume 100 eur, dospel k záveru, že banka riadne postúpila pohľadávku na žalobcu pri dodržaní postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a príslušných ustanovení OZ, čím žalobkyňa získala aktívnu legitimáciu v konaní.

1.3. Ak zmluva nie je uzavretá písomne alebo v zmluve nie je uvedený niektorý z údajov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľský úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy prvoinštančný súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ďalej zistil, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva neobsahuje riadne uvedenú RPMN, keď údaj vo výške 18,75 % nebol určený správne a v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. vyhodnotil úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyni priznal nárok len na vrátenie poskytnutej sumy po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pre takmer totožný úspech strán v konaní.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 18. mája 2020 sp. zn. 23Co/190/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia prízvukoval, že pri doručovaní právnych úkonov a iných právnych aktov je potrebné rozlišovať medzi doručovaním hmotnoprávnych úkonov a procesnoprávnym doručovaním. Zásadný rozdiel spočíva v určení okamihu, kedy sa určitá písomnosť považuje za účinne doručení, čo má významný vplyv predovšetkým na posudzovanie začiatku lehôt a iných právnych skutočností. Režim doručovania hmotnoprávnych úkonov sa spravuje ustanovením § 45 ods. 1 OZ a jeho účinnosť znamená, že prejav vôle je doručovaný adresátovi tak, že dôjde už do sféry jeho dispozície a týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej strane. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe i také prípady, kedy dorúčením listu, obsahujúceho prejav vôle do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípadne i hodením takej zásielky do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah.

2.1. Žalovaný kritizoval postup súdu prvej inštancie, ktorý dopytoval poštu, aj keď to nikto nenavrhol a

mal chrániť slabšiu stranu, t. j. spotrebiteľa; odvolací súd tento postup aproboval, nakoľko zisťovanie okolností doručovania má dopad a vplyv na účinky doručenia Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Pri doručovaní zásielok prostredníctvom držiteľa poštovej licencie sa doručovaná zásielka dostane do sféry dispozície adresáta iba v prípade, že držiteľ poštovej licencie postupoval pri doručovaní v súlade so svojimi poštovými podmienkami. Ak držiteľ poštovej licencie tieto poštové podmienky porušil a zásielku vydal neoprávnenej osobe, je vylúčené, aby sa týmto vydaním zásielky neoprávnenej osobe zásielka dostala do sféry dispozície adresáta. Podľa názoru odvolacieho súdu však pochybenie zo strany pošty nebolo preukázané, keďže nešlo o zásielku, ktorá by mala byť doručovaná do vlastných rúk a zásielku prevzala sestra žalovaného O. Z., ktorá so žalovaným v tom čase bývala v spoločnej domácnosti. Sestra žalovaného bola iba upozornená na následky odmietnutia neprevzatia zásielky (ktorú skutočnosť sama tvrdí), iné neoprávnené konanie zo strany poštovej doručovateľky preukázané nebolo. Odvolací súd neuznal argument, že sestra žalovaného zásielku roztrhala s odôvodnením, že to nemôže byť na ťarchu žalobkyne, lebo jej právny predchodca si svoje povinnosti splnil.

2.2. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal aj na publikované rozhodnutie R 60/2018 a dospel k záveru, že nakoľko je možné Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru považovať za doručené žalovanému dňom, kedy sa dostala zásielka do jeho dispozičnej sféry (04. mája 2016) a Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená 10. marca 2017, žalovaný bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Skonštatoval, že banka riadne postúpila pohľadávku na žalobkyňu pri dodržaní postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a ustanovení OZ, čím mal danú aktívnu legítimáciu žalobkyne v konaní. Dve podstatné odvolacie námietky žalovaného odvolací súd neakceptoval v tom zmysle, že hoci sa prvoinštančný súd nevysporiadal s čestným vyhlásením O. Z., nič to nemení na účinkoch doručenia Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru; takisto skutočnosť, že súd prvej inštancie nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, nezakladá dôvod na zrušenie rozsudku, dôvodil odvolací súd a doplnil, že hoci sa súd prvej inštancie v odôvodnení nevysporiadal s tým, prečo tak neučinil, uvedené nemôže viesť k zmene napadnutého rozhodnutia. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, pretože žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu) a § 420 písm. f) CSP (odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces).

3.1. Dovolací dôvod uplatnený podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP žalovaný nastolil k vyriešeniu právnej otázky, či doručovaním doporučenej zásielky s návratkou došlo k porušeniu poštových podmienok, pokiaľ bola doručená sestre žalovaného. Takúto zásielku bolo nutné podpísať a potvrdiť jej prevzatie žalovaným alebo oprávnenou osobou (na základe plnej moci). Nesprávne právne posúdenie veci spočíva v závere súdov, že pri doručovaní Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neboli porušené poštové podmienky doručovania doporučených zásielok a teda, že zásielka bola vydaná oprávnenej osobe; uvedené v podstate znamená neadekvátne posúdenie veci v preukázaní aktívnej legítimácie žalobkyne v konaní, pretože ak Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nebolo riadne doručené žalovanému, žalobkyňa v spore nie je aktívne vecne legítimovaná a žaloba mala byť zamietnutá.

3.2. Váda zmätočnosti (§ 420 písm. f) CSP) podľa dovolateľa spočíva v tom, že odvolací súd v rozsudku nedal odpovede na všetky nastolené právne otázky v odvolaní a jeho rozhodnutie sa javí ako arbitrárne; podstatnou výhradou dovolateľa je závažné porušenie ustanovenia § 278 CSP, ktoré spočíva v tom, že keď žalovaný na základe naplnenia zákonných dôvodov podal procesný návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a konajúci súd mal žalobu zamietnuť v zmysle návrhu, tak

prvoinštančný súd nielenže žalobu nezamietol, ale o procesnom návrhu nerozhodol a vôbec sa ním v rozsudku nezaoberal. Žalovaný porušenie práva na spravodlivý proces týmto nesprávnym procesným postupom prvoinštančného súdu namietal už v podanom odvolaní.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie ako nedôvodné podľa § 447 CSP zamietnuť. Bola názoru, že zo strany právneho predchodcu žalobkyne boli splnené všetky zákonné náležitosti na platné postúpenie pohľadávky a aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne v konaní.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Dňa 29. septembra 2022 bolo v Obchodnom vestníku č. 187/2022 pod číslom K056351 zverejnené Uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 22. septembra 2022 sp. zn. 31K/25/2022, ktorým Okresný súd Bratislava I rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti Silverside, a. s. v konkurze.

6.1. V priebehu dovolacieho konania žalobkyňa oznámila dovolaciemu súdu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 01. apríla 2019 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávok“), ktorá bola uzatvorená medzi ešte vtedy Silverside, a. s. ako postupcom a obchodnou spoločnosťou Blackside, a. s., IČO: 48 191 515, Mlynské nivy 48, Bratislava, ako postupníkom (ďalej len „Postupník“ alebo „spoločnosť Blackside, a. s.“), bola pohľadávka žalobkyne špecifikovaná v Prílohe č. 3 Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpená na Blackside, a. s. Zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla účinnosť 01. apríla 2019. Keďže po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, žalobkyňa navrhla, aby do konania na jej miesto vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli; žiadala, aby dovolací súd rozhodol o zmene účastníka konania na strane žalobkyne, a to tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstupuje do konania spoločnosť Blackside, a. s. Následne Postupník vyjadril písomný súhlas so vstupom do konania vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. SI-2Csp/128/2016.

7. Podľa ustanovenia § 80 ods. 1 CSP ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Podľa ustanovenia § 80 ods. 2 CSP súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

8. Na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 438 ods. 1 CSP). Na dovolacie konanie sa nepoužijú ustanovenia o pristúpení subjektov, o zmene a späťvzatí žaloby a o vzájomnej žalobe (§ 438 ods. 2 CSP).

9. Procesné nástupníctvo podľa § 80 CSP v zásade môže nastať aj v dovolacom konaní. Vzt'ahovať sa to bude na prípady, keď k predmetnej právnej skutočnosti došlo v priebehu konania na dovolacom súde. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2022, s. 303 - 307). Dovolacie konanie iniciované podaním dovolania, ktoré je mimoriadnym opravným prostriedkom, plní dve základné úlohy; odstránenie najzávažnejších procesných pochybení súdov nižšej inštancie, ktorých výsledkom sú tzv. zmätočnosťné rozhodnutia (§ 420 CSP) a revíziu právnych záverov odvolacích súdov (§ 421 CSP). Dovolacie konanie predstavuje samostatnú, od ostatného (základného) konania nezávislú časť konania.

10. Bez potreby hlbších analýz možno konštatovať, že procesné nástupníctvo v zmysle § 80 CSP nie je vylúčené v dovolacom konaní, pretože Civilný sporový poriadok aplikáciu uvedeného ustanovenia v

tomto štádiu konania nevyklučuje (§ 438 ods. 2 CSP); platí to však iba za predpokladu, že k predmetnej právnej skutočnosti dôjde po rozhodnutí odvolacieho súdu v štádiu pred podaním dovolania, resp. v nadväznosti na podané dovolanie v priebehu konania na dovolacom súde. Dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, ktoré neslúži na reparáciu procesného nástupníctva v základnom konaní, ani na dodatočnú nápravu procesnej aktivity žalobcu, ktorá sa od neho pri zmene subjektov vyžadovala v základnom konaní.

11. Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi Silverside, a. s. ako postupcom a spoločnosťou Blackside, a. s. nadobudla účinnosť v čase konania pred súdom prvej inštancie 01. apríla 2019; z uvedených dôvodov, keďže právna skutočnosť s ktorou sa spája prevod práv, o ktorých sa koná, nastala v štádiu základného konania a nie v priebehu dovolacieho konania (ktoré začalo podaním dovolania 03. septembra 2020), neboli v konkrétnej veci splnené procesné predpoklady, aby do konania na miesto správcu konkurznej podstaty úpadcu Silverside, a. s. v konkurze vstúpila spoločnosť Blackside, a. s. a preto dovolací súd navrhovanú zmenu nepripustil.

12. Dovolateľ dovolanie podané podľa § 421 CSP odôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní; ide o otázku spadajúcu pod právne posúdenie veci.

13. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi i procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd žalobe môže vyhovieť len vtedy, ak žaluje osoba, ktorá je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, pričom ak sa uvedené v konaní nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

14. V zmysle judikátu najvyššieho súdu publikovaného pod č. R 6/2022, súd v sporoch s ochranou slabšej strany skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021 sp. zn. 4Cdo/162/2020).

15. Najvyšší súd okrem posúdenia dôvodnosti dovolania z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom vo vymedzenej právnej otázke (§ 432 ods. 1 CSP) pristúpil ku skúmaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne aj z úradnej povinnosti. Dospel k záveru, že platným uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávok 01. apríla 2019 prešlo zo žalobkyne - vtedy ešte Silverside, a. s. - na spoločnosť Blackside, a. s. spolu so subjektívnym právom aj právo domáhať sa uplatnenia nároku súdnou cestou, t. j. spôsobilosť byť aktívne vecne legitimovaný. K procesnému nástupníctvu nadobúdateľky pohľadávky však nedošlo, pretože žalobkyňa nenavrhol, aby spoločnosť Blackside, a. s. vstúpila do konania na jej miesto a bez podaného návrhu prvoinštančný súd neprijal žiadne rozhodnutie. Hoci žalobkyňa disponovala na začiatku konania vecnou legitímáciou, od 01. apríla 2019 už nebola nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, na základe ktorého by mohla žiadať od žalovaného uplatňovaný nárok.

16. Žalobkyňa ako dominus litis v súlade so zásadou vigilantibus iura scripta sunt mala pre svoj úspech v spore včas zareagovať na skutočnosť, že v konaní nie je ďalej vecne legitimovaná a podať procesný návrh (§ 80 ods. 1 CSP) ešte pred meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v dôsledku právnej skutočnosti prezumovanej v ustanovení § 80 ods. 1 CSP v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (11. júla 2019) nedisponovala aktívnu vecnou legitímáciou v konaní, čo podľa správnosti malo viesť k zamietnutiu žaloby.

17. Ak súd v nachádzajúcom konaní dospeje k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, vecnou stránkou podanej žaloby sa už ďalej nezaoberá, lebo žalobu zamietne bez posúdenia rozhodujúcich žalobných tvrdení. Existencia dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 2 CSP) v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní je preto sama osebe dôvodom na zrušenie rozsudku odvolacieho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal ďalšími dovolacími námietkami (§ 420, § 431 ods. 2 CSP).

18. Po konštatovaní dôvodnosti podaného dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci,

keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, bolo potrebné napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť (§ 449 ods. 2 CSP) a vec vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

19. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.